

ΕΤΟΣ Ζ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 316

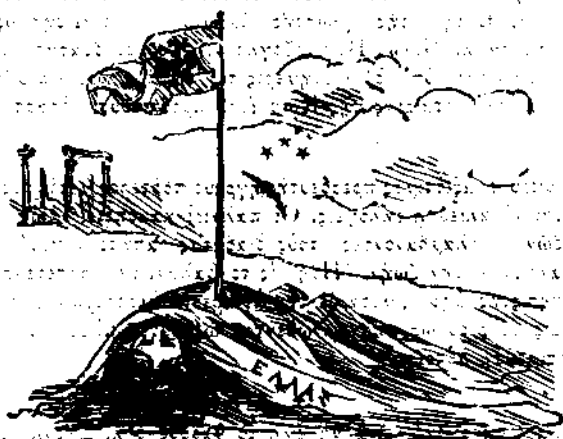
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΕΤΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής: προηγουμένως εδίδετο μεν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
 Ἡ Διευθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπ. τῆς οἴου Ἰπποκράτους αἰθ. 5, παρὰ τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 24 Φεβρουαρίου 1885

Ὁ προτιμότερος θάνατος τῆς «Ὁρας»

ΑΝΕΜΟΜΑΖΟΜΑΤΑ

Τὸ Εὐαγγελίον καὶ ἡ Πολιτικὴ.
 Ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Στέμματος πρὸς τὸν νεκρὸν κ. Τρικούπη δύναται νὰ διατυπωθῇ ἀκριβῶς, διὰ τῆς ἐξῆς φράσεως τῆς εὐρισκομένης εἰς τὴν περικοπὴν τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου, τὴν ἀναγνωσκόμενὴν εἰς τὴν νεκροῦ ἀκολουθίαν. Τὸ Στέμμα οὕτως ὡς Ἰησοῦς λέγει.
 «Ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἔσται ζῶν ἀιώνιον καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.»
 Αὐτὸ ἀκριβῶς συνέβη, ἀλλ' ἔχει πίστιν ἄρα γε ὁ Τρικούπης εἰς τὸ Στέμμα; Ἀεὶ οὐκ ἔβηκεν τὸ 1875.
 Ὁ ἀρεϊμάνιος πρωθυπουργὸς, βασιλεὺς ζωῆς τοῦ δεμητῆτος Κουμουνοῦρου, ἐκήρυξε, ὅτι προδίδεται ἡ Ἑλλάς, διότι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπιχειρεῖ ἀποφυγῆς τῆς ἀξιώσεως τῆς Ἑυρώπης νὰ καταλάβῃ ἐνόπλιον στρατὸν, προτρέπει σήμερον διὰ τὴν ἀποφυγὴν οὐρανοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνος ἢ ὑπο-

ταχθεῖν ἀδύρμητοι εἰς τὴν Αὐστρίαν πρὸς παραμυθίαν δ' αὐτῶν παρητηρεῖ ὅτι ἡ ὑποταγὴ αὕτη ἔσται ἀ ν α β ο λ ῆ π ὁ θ ω ν.
 Ἀπορίας ἀξίον εἶνε πῶς δὲν συνέστη ἀκόμη ἑκτακτος ἐπιτροπεία ὅπως ἐκφράσῃ τῷ πρωθυπουργῷ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ἔξω Ἑλλήνων ἐπὶ τῇ ἐθνικῶν συμβουλῇ τῆς τῶν κ ὁ θ ω ν ἀ ν α β ο λ ῆ ς.

Ἡρώτης ὁ Ἀσμοδατόφ πρὸ ἐτῶν ἤδη κατήγγελε τὰς μυστηριώδεις σχέσεις τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ μετὰ τῆς Καίσαροβασιλικῆς αὐλῆς τῆς Βιέννης, ὡς ἀρρητῶς τῶν γραικορωμαίων εὐγενῶν. Ὁ πρωθυπουργὸς οὗτος, ὁ ἀνθρωπος τῆς μεγάλης ἰδέας κατὰ τοὺς χαβιραρχανίτας, ἐκήρυξεν ἐν τούτοις πρῶτος ἐν τῇ ἐπισήμῳ ἐφημερίδι τοῦ τὸ περίφημον Finis Greciae, δηλώσας τὴν μέλλουσαν προσάρτησιν τῆς Ἑλλάδος τοῦ Ρήγα Φεραίου εἰς τὴν αὐστριακὴν αὐτοκρατορίαν, ἀναλαμβάνουσαν τέλος τῆν πλήρωσιν τῶν πολυβαλλήτων προαιωνίων ἐθνικῶν κ ὁ θ ω ν. Ἰσχυρομένον δὲ ὅτι ἡ καιρομένη ἐν Ἑλλάδι ἀποτρόπαιος κερφόδια ἀνεξαρτήτου καὶ συνταγματικοῦ ἔθνεος κράτους, προτίθεται σκοπὸν νὰ καταλήξῃ εἰς τὴν λύσιν ταύτην ὡς ἐπιθυμητήν.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐξακολουθεῖ νὰ δέχεται καὶ νὰ δημοσιεύῃ διὰ τῆς Ὁρας τὰ συγχαρητήρια ψηφίσματα δημοτικῶν τινῶν συμβουλίων εὐπειθεστάτων πάντοτε τοῖς ἀρχαῖσι. Μεταξὺ ὅμως τῶν ψηφισμάτων τούτων διακρίνεται τὸ τοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου Ἀρμενίου, ἐνεκα τῆς πανεπιστήμονος πολυμαθείας τῶν μελῶν αὐτοῦ. Ἐἶνε ἀληθὲς ὅτι οἱ κ. Κ. Χριστοφύλου, Ἀγγέλης Χαντζόπουλος, Θεοχάρης Καρκετής, Παναγιώτης Δημητρίου, Ἰωάννης Καραμήτρος ὁμολογοῦσιν ἑαυτοὺς «ἀγαπητάτους», ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐμποδίζει τὴν ἐκφράσιν τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν πρὸς τὸν πρωθυπουργῷ, ὅστις ἀνέπτυξε κατ' αὐτοὺς τὴν ὑγκρινωσίαν, τὴν ἐκπείθεισιν, τὴν οἰκονομίαν, τὴν ναυτικὴν καὶ λοιπὴν δύναμιν καὶ διὰ τῆς ἀρρετικῆς τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας ἐπέτυχε τὴν ὑποτίμησιν τῶν ἐμπορευσίων πραγμάτων.

Μεταξὺ τῶν μεταδασῶν χάριν συγχαρητήριων εἰς τὸν πρωθυπουργὸν ἐπιτροπῶν ἐκ τῶν δούλων ἐπαρχιῶν ἦτο καὶ μία ἐκ τῆς νήσου Λέρου. Τὸ πρᾶγμα εἶνε εὐνόητον ἡ Λέρου δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ συμπαθῇ πρὸς τὴν Λέραν, καὶ ἀποροῦμεν μάλιστα πῶς ἢ

Και πάλιν ο κ. Λάτας. Δέν εϊξεύρομεν διατί κόπτονται αϊ έφημερίδες και διεξάγονται δεινός άγων όπως έμποδισθή ή έγκατάστασις βουλγάρων επισκόπων εις την Μακαδονίαν, άφού έντός του έλευθέρου έλληνικού κράτους κατέχουσι τούς επισκοπικούς θρόνους σερικριστάδοται!

***

Ο καισαροβασιλικός πρωθυπουργός της Ελλάδος έκρεμάσθη από της Τριγωνίας, βλέπων σκούρα τά προήματα έν Μεσολογγίω, και προσέλαβεν εκείθεν σύμμαχον ένα υπομοίραρχον καταφεύγων εις την συνδρομήν της χωροφυλακής. Και άφού δειπών ένθεν του έχρειάσθη να προσδράμη εις την δύναμιν του όπλου αυτού φαντάσθητε πώς θα ύποστηρίξη ήως φίλου του και μετ' αμειροληψίας θα ένεργηθώσιν αϊ προσεχόμενοι. Ο δ' άστυνομος έμνησεν ότι ή πόλις του Μεσολογγίου ματα εις τόν Όμηρ Βρωώνην, εις την άστυνομιάν του Μοσά μην θα δώση και νέον μάθημα εις τούς πολίτας.

ΚΑΤΩ ΤΑΣ ΧΕΙΡΑΣ

Κάτω τας χείρας, κύριε πρωθυπουργέ κατακοιτώντας, και μην έγγίλης παντελώς τας ελπίδας σου, διότι διατρέχουμε καιροός κριστικής ώρας, κι' όστε γιά δαδικά έλλείψι ύπάρξει ή ή καμμία. Κάτω τας χείρας, κύριε, κι' εις τήν άστυνομιάν μίσησιν οι γόνοι τών Ηρακλειδών πεβαινομε της πάσης.

Κάτω τας χείρας, κύριε Σκουλοδόη και οί άποστολές, και όσόν μην έγγίζετε κάθε φτωχού την τσέπη, διότι όλοι οι ρωμηοί εύρίσκοιται σέ χαλι άφού δέν τούς άφήσατε γιά ρούχα όστε λέπει. Κάτω τας χείρας και καρεις σής τσέπαις μην άπλόγη άφού τας έξηράτατε. . . κι' ό έλλην ξεπαθόνει.

Κάτω τας χείρας σου, και σὺ αγαπητή Αύστρια, και μην νομίσεις πώς έδω θέ να βρεθής στη Λύσσα έδω θα βρής στρατεύματα τρικουπικά άνδρέια θα βρής καράβια δίχροτα, την Κίχλια και την Κίσσα. Κάτω λοιπόν τας χείρας σου, και σὺ Αύστρια, κάτω γιαντι Τρικούπης κυβερνά και δέν εύρίσκεις πάτο.

ΛΥΚΟΣ

Ο Ασμοδαίος μετά λύπης αποχαιρετά τόν άποχωροίτα διευθυντήν της Άστυνομίας κ. Κωνσταντίνον Κοσσονάκον Η νοημοσύνη ή τιμητής και ό περί την ύπηρεσίαν ζήλος ύπ' ουδεμιάς συνήθως κυβερνήσεως έκρήθησαν άπαραίτητα προσόντα τού έπιπροτιζόμενου με την ύψηλήν εύθύνην της ύπερ της άστυνομίας της πόλεως μερίμνης. Ο διευθυντής της άστυνομίας ήρκει να εινε φίλος του ισχύοντος κόμματος, τώως νομάρχης, άπείρατος άξιωματικός ή πρόην βουλευτής. Τινά τών τελευταίων τούτων έλαττωμάτων είχε και ό κ. Κοσσονάκος' αλλά πρό όσά σνήνου και πολλά τών άλλων προσόντων διευθυντού άστυνομίας, άτινα μάλιστα ήγάπα να έπιδεικνύη και μέχρις ύπερβολής. Έκ τούτων δέ συνουμιένων και πρός τήν φύσιν του χαρακτήρος του ιδιορρυθμίαν παρήχη ή παράδοξος έκείνος και παροιμιώδης μέλλων ν' άπομεινή τύπος διευθυντού άστυνομίας, ίσον ένσπείροντες εις τούς πολίτας, ών έτάχθη τήν φόβον, την έμπιστοσύνην και την θυμολίαν. Ενωσείται έκπομπέως ότι τοιοούτος ών δέν ήδύνατο ή να εινε και εκ τών κυριώτερων ή πιστοτέρων φίλων και πελατών του Ασμοδαίου, έπιδείχεται εντέχει εις τόν πειρασμόν έκτεθειών εις τήν έκλειψήν τήν ευχηθή καλήν άποτυχίαν διά να μη τόν στερήσιν τήν δλην την πρωτοτυπίαν του έντός της βουλής.

Πολιτική Δημώδης

— Ο Τρικούπης όργανον της Αύστρίας! . . και να γράψη τόσα δι' αυτήν Έλληνας πρωθυπουργός! . . Μα δέν ένθυμήθη τὸ Ρήγμα τὸ Φεραίο; . .

— Τί Ρήγμα, μωρέ, λέει δέν άνοίγεις την τράπουλα να ιδής πώς εκατέντησε έπιστὸς τούς γηγάδες;

Τὸν κομφοτάτω ποιητικῶν έδημοσιεύθησαν εκ του τυπογραφείου του Αττικου Μουσείου τά δύο νέα ποιήματα του κ. Δ. Ι. Κόκκου, ο Κατακλυσμός και ή Δευτέρα Παρουσία, άτινα τόσω ήρεσαν άναγνωσθέντα έν τῷ Παρνασσῷ. Ο κ. Κόκκος ό μετά τόσης εύκολίας έναλλάττων και τὸ σοβαρόν και τὸ εύτραπέλον είδος της ποιήσεως, εινε πλέον ή γνωστός, ώστε περιττή άποδαινει πάσα σύστασις, διότι τὸ κομψόν βιβλίάριον εύρίσκειται ήδη εις χείρας όλων.

Απόψε λοιπόν έν τῷ Χειμερινῷ Θεάτρῳ ο κ. Λεκατσάς επαναλαμβάνει τας διακοπείσας παραστάσεις του Όθέλλου του Σαίξπηρ. Έν τῇ παντελεί έλλείψει παντός θεάματος αϊ παραστάσεις αὐται του κ. Λεκατσά, έστω και τόσω άραιώς διδόμεναι, εινε πάντοτε άπορμη συγκεντρώσεως πολλού πλήθους, διψῶντος θεάτρον, και ή συρροή απόψε ίδια προμηγύεται μεγάλη.